

10/2024. Test. ül.

J E G Y Z Ó K Ö N Y V

Készült: Kaskantyú Község Önkormányzata Képviselő-testületének 2024. július 30-án (kedd) 16⁰⁰ órai kezdettel megtartott testületi üléséről.

Az ülés helye: Községháza Kaskantyú, Hunyadi u. 29.

Jelen vannak: Újházi Zsolt polgármester, Kelemen István alpolgármester, Lajkó-Németh Andrea, Kiss Tibor, Dr. Filus Erika képviselők, Ugrainé Dr. Galántai Hilda jegyző

Meghívott jelenlévők: Konecsni-Molnár Dóra Éva óvodavezető, Kiss Tiborné óvónő, Bogáromi Boglárka óvónő

Hiányzik: -

Újházi Zsolt polgármester:

Köszönti a megjelenteket, megállapítja, hogy a testületi ülés határozatképes, az ülést megnyitja. Javasolja a meghívó szerinti napirend elfogadását. A Képviselő-testület a napirendet egyhangúlag elfogadta.

NAPIREND

1. A szociális ellátásokról szóló rendelet módosítása
Előterjesztő: polgármester
2. A Kaskantyúi Napköziotthonos Óvoda személyügyeinek megtárgyalása
3. Bejelentések, egyéb ügyek

1.) napirend

A szociális ellátásokról szóló rendelet módosítása

Írásos előterjesztés csatolva

Újházi Zsolt polgármester:

A napirendi ponthoz kérdés, hozzászólás nem volt, Újházi Zsolt polgármester az írásos előterjesztés szerinti rendelet – tervezetet terjeszti a képviselő-testület elé elfogadásra.

Döntéshozatalban résztvevők száma: 5 fő

Döntésből kizárt önkormányzati képviselő: 0 fő

Az előterjesztés alapján a Képviselő-testület 5 igen szavazattal a jegyzőkönyv 1. számú mellékletét képező alábbi rendeletet alkotta:

Kaskantyú Község Önkormányzata Képviselő-testületének 8/2024. (VII. 31.) önkormányzati rendelete

a szociális ellátásokról szóló 13/2021. (XI. 17.) önkormányzati rendelet módosításáról

2.) napirend

A Kaskantyúi Napköziotthonos Óvoda személyügyeinek megtárgyalása

Újházi Zsolt polgármester: Mindhárom óvónőt meghívtuk, hogy kérdezzünk tőlük. Tudjuk, hogy vannak feszültségek Konecsni-Molnár Dóra Éva óvodavezető és Kiss Tiborné óvónő között.

Kiss Tibor képviselő: Nemcsak a félreértéseket akarjuk megszüntetni, hanem az is kérdés, hogy a három óvónő maradhat-e vagy esetleg csak kettő.

Újházi Zsolt polgármester: Azt kell látnunk, hogy az óvoda működése befolyásolja az iskola működését is, nem csak személyi ügyeket látok ebben a dologban. Ha két csoportra tudnánk bontani a gyerekeket, mert lenne annyi gyerek, az befolyásolná a finanszírozást és a dolgozói létszámot is. Az önkormányzat sem eszközben, sem létszámában nincs hátrányban, mindent tudunk biztosítani. Vannak olyan gyerekek, akik a nevelési év közben töltik a 2,5 évet, amikortól már járhatnak az óvodába. Ha elérnénk a kellő gyermeklétszámot, akkor lehetne több csoport és ahhoz már több óvónő is kell. A csoportok minimum létszáma jogszabály szerint 13 fő. Egyelőre azt még nem tudjuk, hogy a csoportok számát nevelési év közben lehet-e változtatni, de ennek utána tudunk járni, ha úgy adódik.

Kiss Tibor képviselő: Előadja a felesége, Kiss Tiborné korábbi, óvónői álláshelyre való jelentkezését még Kiss Istvánné volt óvodavezető idejében, illetve az azt követő időszakot. Megegyeztek annak idején, hogy felveszik óvónőnek, ő pedig elvégzi az óvodapedagógusi képzést, Kiss Istvánné óvodavezető mindenben segíti, azonban ez a segítség sajnos elmaradt, sokszor még azt se engedte, hogy a Renáta otthon maradjon tanulni a vizsgák előtt. A szakmai gyakorlat során is leminősítették, kettős érdemjegyet kapott, az államvizsga hármassal lett, mert oda minden beszámított, korábban azonban a három éves tanulmányok alatt jórészt négyeseket és ötösöket kapott. A tavaly januárban óvónőként szülési szabadságról visszatérő, majd augusztustól óvodavezetőként dolgozó Konecsni-Molnár Dóra sorozatos megnyilvánulásai nem segítettek a Renáta gyakorlati fejlődését, a gyerekek közelébe se engedte, volt néhány foglalkozás, amit megtarthatott, de mindig abban az időszakban, amikor már készültek kis az udvarra és a gyerekek már arra koncentráltak és fáradtabbak is voltak. Milyen irányba fog így menni az óvoda?

Újházi Zsolt polgármester: Ez a múlt, nem jó irány, ha elkezdünk személyeskedni, akkor csak a negatívumról fogunk beszélni. Ebben az esetben lesz olyan, hogy valaki nem jól jön ki a dologból.

Dr. Filus Erika képviselő: De ezt meg kell oldani és helyre tenni.

Újházi Zsolt polgármester: Kiss Tiborné Renáta éppen a COVID előtt nem sokkal kezdett el dolgozni az óvodába, mint pedagógiai asszisztens, ez nem volt egyszerű időszak, megoldottuk, hogy az óvoda végig nyitva legyen, vigyáztunk a gyerekekre, de szakmai munka nem tudott igazán jól megvalósulni, Kiss Istvánné óvodavezetővel pedig többször is konfliktusba kerültem, hogy engedje otthon tanulni a Renátát.

Dr. Filus Erika képviselő: Azért nem értem, hogy mi miért kellünk ehhez, mert ezt az óvodavezetőnek kellene megoldani.

Újházi Zsolt polgármester: A dolgozóknak meg kell ismerniük egyenesen az elvárásainkat.

Kiss Tibor képviselő: Ha az óvodavezetőre bízunk, akkor a két másik óvónóból biztos, hogy csak egy lesz.

Újházi Zsolt polgármester: Nekem az a fontos, hogy jól működjön az óvoda.

Kiss Tibor képviselő: Miért jött vissza a Dóri, ha tudta, hogy ő idősebbel nem szeretne dolgozni és tudta, hogy a Renátával kell dolgoznia.

Kelemen István alpolgármester: Ha bemegyünk a munkahelyre, akkor a munkával foglalkozunk, tudnunk kell, hogy az egy munkahely, meg kell próbálni valami harmonikus kapcsolatot kialakítani.

Ezt követően Konecsni-Molnár Dóra Éva óvodavezető is megérkezett, behívtuk a terembe.

Újházi Zsolt polgármester: Felvezeti, hogy miért vagyunk itt. A jövőről is kell beszélnünk, és reméljük, hogy építőjellegű lesz a beszélgetés.

Konecsni-Molnár Dóra Éva óvodavezető: A 2023/24. nevelési évben kaptam a megbízást az óvoda vezetésére, 2023. augusztus 14-től két óvónót vettünk fel, így 3 óvónő és 2 dajka dolgozott az óvodában, de ténylegesen az első félévben csak 2 óvónő és 2 dajka, Kiss Tiborné – az önkormányzattal egyeztetve – a balesetük miatt csak később kezdte meg a munkát. 21 gyermekkel kezdtük meg a nevelési évet, év végére 23 gyermek lett. Nagyon örültünk, hogy a családsegítővel közösen egy 4 éves kisfiúnak is végre sikerült elintézni az okmányait és így már tud járni ő is az óvodába. 1 gyermek folyamatosan vándorolt év közben, és ez így is marad, mert a szülők külföldön dolgoznak és olyankor a nagymamánál van a gyermek vidéken, akkor ott jár óvodába. Egy gyermek biztosan nem fog már hozzánk járni, illetve egy gyermeknek még kérdéses, hogy speciális óvodába kell-e járnia, több tényezőtől függ, de leginkább a speciális óvodába lévő szabad helyek függvénye. Ő sajátos nevelési igényű, három főnek számít a létszámban.

Rendezvények és egyéb programok jól sikerültek, a szülők aktívak, jövőre még több programot tervezünk. A szülőket próbáltuk úgy módszerekkel bevonni a mindennapi életbe. SZMK-val szorosabb kapcsolatot kell kialakítanunk, illetve az iskolával, valamint minden kapcsolattartási szervvel igyekszem odafigyelni a jobb kommunikációra.

A tárgyi feltételeink adottak, sok eszközünk, sok szakkönyvünk van, de mindig van mit fejleszteni, de inkább kültéren, a beltéri feltételeink kedvezőbbek.

Személyi feltételek: tavaly augusztusban érkezett a Bogi, előzetesen nem volt vele kapcsolatom. Elmondtam az elvárásaimat annak érdekében, hogy minőségi nevelés hozzunk létre, de ezek az elvárások nem volt magasak. Nem volt könnyű helyzete, de igyekezett, hogy minél jobb legyen. Ő gyakornoki pozícióban van, én vagyok a mentora, 2 év után minősítése lesz, portfóliót kell írnia és azt meg kell védenie, egy napját meg is fognak nézni. Nagyon szigorú a minősítés pontozása és 70 %-ot szükséges elérni ahhoz, hogy sikerüljön, nagyon kemény vizsgának számít. Ezt követően lehet a pedagógus I. kategóriába besorolni. Jelenleg úgy zajlik a mentorálása, hogy látogatom a foglalkozásait és ő is hospitál az én foglalkozásaimon, majd megbeszéljük a történeteket, ami nagyon fontos, illetve az önreflexió is fontos. Össze kellett csiszolódnunk, de jól tudtunk együtt dolgozni. Óvodánk tevékenységközpontú óvoda, nagyon fontos a dajka néni szerepe, és nagyon sokat is segítenek, jó a kapcsolat velük. Úgy érzem, hogy sokat kell még vezetőként fejlődnöm, de bízom benne, hogy a vezető képzés is fog ebben segíteni. Renáta dolgozott már nálunk pedagógiai asszisztensként, őt kötelező volt pedagógus I. kategóriába sorolni, így nem kell gyakornoki vizsgát tennie. A Renáta február 1-től dolgozik a gyakorlatban. Egy csoportban két óvónő dolgozik a szokásrendszerünkben adódóan, nekem a vezetői feladatok mellett a csoportban is kell lennem. Nem szerettem volna 3 óvónót 3 hétre beosztani, ebben szakmai segítséget is kértem. Így a Renáta állandó délutános lett, 10.30-tól 17.00-ig. Szeptembertől ezt is megváltoztattuk, hogy nem 16 óráig, hanem 17 óráig vagyunk nyitva. A Renáta gyakorlati idejét 2023. márciusban együtt töltöttük el az óvodában, akkor is elmondtam az elvárásokat és idén januárban is. Azt kértem a Renátától,

hogy attól függetlenül, hogy délutános, minden napra írjon vázlatot, mert ez is segíti a mindennapi munkát, és előre viszi a szakmában.

Kiss Tibor képviselő: Nem lehetne, hogy a gyakorlatban jobban haladna?

Konecsni-Molnár Dóra Éva óvodavezető: 10.30-tól próbálkoztunk foglalkozásokkal, amikortól ő be volt osztva.

Kiss Tibor képviselő: Amikor már a gyerekek mentek volna ki az udvarra, nem biztos, hogy megfelelő volt már az időpont a foglalkozás tartására. Meg kellett volna mondani az önkormányzatnak, hogy nincs szükség a három óvónőre. Továbbá a vezető óvónő előre megmondta, hogy idősebbel nem szeretne dolgozni.

Konecsni-Molnár Dóra Éva óvodavezető: Ilyet nem mondtam.

Dr. Filus Erika képviselő: Nem ez a lényeg, a vezető óvónő bárhol örülne, ha több óvónője lenne. A vázlat elkészítése és az elvégzett munka a lényeges.

Kiss Tibor képviselő: Az óvodavezető szeretne-e három óvónőt vagy egyáltalán szükség van-e háromra?

Konecsni-Molnár Dóra Éva óvodavezető: Ha mindenki a minőségi munka irányába halad, akkor természetesen kell a három óvónő, hiszen sokkal jobb helyzet. Azt nem hiszem, hogy nekem az lenne a fontos, hogy ki idősebb vagy ki nem, mert mindig is idősebb kollegáim voltak.

Újházi Zsolt polgármester: Volt tavaly egy szerencsétlen augusztus, döntést kellett hozni, így került ide Bogáromi Boglárka. Később próbáltuk meg azt, hogyan is lenne jó a mindennapi munka a három óvónővel. Az óvónőnek egy pótanyuka szerepét is el kell látnia. Sokadszor hangzik el az ülés folyamán, hogy szükség van-e három óvónőre, én azt gondolom, hogy ez tartható és sokkal jobb, ha hárman vannak, bárki megbetegedhet, akár tartósan vagy előállhat olyan élethelyzet, amire előre nem számítunk. A béreket egyelőre ki tudjuk fizetni. Az óvodavezető részéről van egy olyan bizalmatlanság, hogy amit kért, az nem teljesült. Renátánál is van bizonytalanság, hiszen 6 éve van már ebben, szakmailag a COVID miatt ő egy rossz időszakban volt, csökkentett létszám volt, nem lehetett igazán szakmai munkát végezni az óvodában, stb. Most lehetne arra idő, hogy a Renátának ami akkor kimaradt, azt most gyakorolja. Az a kérdés, hogy látunk-e esélyt arra, hogy szakmailag bontott csoportban mindenki elfogadja, hogy mik a célok, ki a vezető és ki a beosztott, stb? Behozhatók a Renáta gyakorlati képzéséből kimaradt dolgok?

Konecsni-Molnár Dóra Éva óvodavezető: Biztos, hogy van ilyen probléma, de vannak olyan területek, amit nem tanulunk a főiskolán, hogy ha baleset- vagy életveszélyben van egy gyermek, akkor mit tegyünk. Sajnos volt ilyenre példa. A módszertant úgy, ahogy meg lehet tanulni, de ez már más helyzet.

Kiss Tibor képviselő: Kár, hogy erről nem született jegyzőkönyv. A szaktanácsadót pedig kihívta az óvodavezető.

Lajkó-Németh Andrea képviselő: A szaktanácsadó nem ellenőrzés, nekem is volt már, pozitív segítő szándékkal jön el.

Kiss Tibor képviselő: Van-e pozitívuma?

Lajkó-Németh Andrea képviselő és Konecsni-Molnár Dóra Éva óvodavezető: Igen, van. Ha egy kívülálló végignézi és utána véleményezi, tanácsokat ad, az nagy segítség, pozitív visszajelzés volt, amit mondott.

Lajkó-Németh Andrea képviselő: Hogy ki mennyire tud fejlődni, az is kérdés. Amikor a Renáta elkezdett az óvodában dolgozni, látszott, hogy jó kedvvel végzi a munkáját és élvezi. Azért a baleset lelkileg megviseli, nem lehet teljesen kizárni. Azon vagyunk, hogy maradjon a három óvónő, azt kell eldönteni,

hogy ti tudtok-e együtt dolgozni. A gyerekek javára legyenek a vezetői kérések, utasítások és ne sértődések legyenek. Nektek kellene kölcsönösséget kialakítani.

Dr. Filus Erika képviselő: Konkrétan mi a probléma? Mivel nem vagy megelégedve?

Kiss Tibor képviselő: elmondta, hogy a gyerekek életveszélyben voltak.

Konecsni-Molnár Dóra Éva óvodavezető: Több dologra kellene egyszerre figyelni, nagyon fontos az osztott figyelem, reagálni kell, ha valami történik

Újházi Zsolt polgármester: Előfordult olyan szituáció, hogy történt valami és megelőzve a bajt, nem történt fegyelmezés. Nagyon fontos lenne a periférikus látás, figyelem. Az egészséges kritika nem megbélyegzés, hanem tanulni kell belőle.

Lajkó-Németh Andrea képviselő: Ha bármi történik, az óvónő a felelős a gyermekekért.

Újházi Zsolt polgármester: Volt egy olyan kérésem a Dórihoz, hogy az óvodavezetői képzésére való jelentkezést és azt, hogy ez az ő esetében 1 év alatt elvégezhető, igazolja nekünk, így a jelenlegi két éves szerződése 5 évesre módosul, amennyiben a végzettséget megszerzi.

Konecsni-Molnár Dóra Éva óvodavezető: Igen, jelentkeztem, el is hoztam ma az ezzel kapcsolatos dokumentumokat, beiratkoztam és valóban 1 év alatt, jövő nyárra el tudom végezni a képzést.

Újházi Zsolt polgármester: Ez akkor online képzés vagy jelenléti?

Konecsni-Molnár Dóra Éva óvodavezető: jelenléti képzés, péntek és szombati napokon.

Újházi Zsolt polgármester: Ez nagyon jó, mert akkor tudsz ismerkedni, akár még egymás intézményeibe is lehet, hogy elmentek, hallhatsz, láthatsz új ötleteket. A múlt megtörtént, inkább foglalkozzunk a jövővel. Hány beiratkozó van erre a nevelési évre?

Konecsni-Molnár Dóra Éva óvodavezető: Most 20 fő, de augusztus végére még lehet 3 fő, így 23 fő várható összesen. Ha az egyik SNI-s kisfiú marad nálunk és nem megy a speciális óvodába, akkor úgy 25 fővel kell számolnunk.

Lajkó-Németh Andrea képviselő: Arra nem gondoltál, hogy esetleg ismerőseid körében népszerűsítsd az óvodát?

Konecsni-Molnár Dóra Éva óvodavezető: De igen, már van is egy ilyen beiratkozónk.

Újházi Zsolt polgármester: Ha a nevelési év során még lesz beiratkozónk, mert már tudjuk, hogy betölti a 2,5 éves kort, és így elérhetjük a csoportbontáshoz lehetséges 26 fős létszámot, akkor kezdhethénk-e szeptembertől már két csoporttal? Mindenképpen az lenne a jó, ha két csoportunk lenne. Ha ez jogilag belefél, akkor el tudnánk indulni két csoporttal.

Konecsni-Molnár Dóra Éva óvodavezető: Akkor már szeptember 1-vel meg kellene lennie a létszámnak.

Ugrainé Dr. Galántai Hilda jegyző: Már a májusi testületi ülésen határozni kellett arról, hogy a következő nevelési évben hány csoportos lesz az óvoda. Azt engedi a köznevelési törvény, hogy a maximális csoportlétszámot emeljük év közben, de arra nem találtam még szabályozást, hogy év közben lehet-e csoportot bontani. Megpróbálunk még utánajárni. A beiratkozás alapján, ami május 2-án volt, határoztuk meg azt, hogy egy csoport indul az óvodában a 2024/25. nevelési évben.

Lajkó-Németh Andrea képviselő: De a létszám közben változhat.

Ugrainé Dr. Galántai Hilda jegyző: Igen, természetesen változhat.

Konecsni-Molnár Dóra Éva óvodavezető: A plusz három fő viszont csak akkor lesz biztos, ha ténylegesen beíratják.

Kelemen István alpolgármester: Akkor a 26 főtől még messze vagyunk.

Konecsni-Molnár Dóra Éva óvodavezető: A 23 fő azért lehetséges, bízunk benne, hogy beíratják a 3 gyermeket. Még ezenkívül is van, aki évközben várható, akkor tölti be esetleg a 2,5 évet vagy új ide költöző lesz, illetve egy kisgyermeknél várható, hogy sajátos nevelési igény állapítanak meg, ami a létszámban emelkedés.

Kiss Tibor képviselő: Az a kérdés, hogy nevelési év közben van-e lehetőség a változtatásra, illetve akarunk-e változtatni.

Újházi Zsolt polgármester: Ha két csoport lenne, akkor hány óvónő és hány dajka lehet?

Konecsni-Molnár Dóra Éva óvodavezető: Egy normál létszámú csoporthoz (20 fő felettihez) 2 óvónő, 1,5 dajka. Esetünkben nyilván kisebb létszámú csoportok lennének.

Újházi Zsolt polgármester: A mi esetünkben a 3 óvónő, 2 dajka elég lehet?

Konecsni-Molnár Dóra Éva óvodavezető: Én attól félek, hogy ha most meg is lesz a 26 fős létszám, akkor jövőre mi lesz, akkor is meglesz-e.

Újházi Zsolt polgármester: Azt meglátjuk. A hivatalban erre rendelkezésre állnak adatok, meg tudjuk előre nézni.

Újházi Zsolt polgármester: 3 óvónővel megoldható lenne a két csoport, 2 lenne fix óvónő, a harmadik pedig mozgatható, régen is így működött, amikor két csoportunk volt. Nekünk a finanszírozás miatt fontos, hogy ez megoldódjon. Ha ezt szeretnénk, akkor most kell minden megtenni azért, hogy a gyermeklétszám növekedni tudjon.

Lajkó-Németh Andrea képviselő: Esetleg nyílt Facebook csoporttal is tudjuk az óvoda jó hírét terjeszteni.

Konecsni-Molnár Dóra Éva óvodavezető: Igen, tervezzük azt is elindítani.

Újházi Zsolt polgármester: Nagyon fontos a jó kommunikáció.

Újházi Zsolt polgármester: Van-e esetleg kérdés az óvodavezető felé?

Kiss Tibor képviselő: Nem jutottunk el végülis a végére, hogy ha ki is alakítunk két csoportot az óvodában az óvodavezető hajlandó-e együtt dolgozni a Renátával? Ennek én itt ma véget vetek és mindennek lesz következménye.

Újházi Zsolt polgármester: Mire gondolsz?

Kiss Tibor képviselő: Pontot kell tenni az ügy végére, nincs értelme annak, hogy tologatjuk az aktákat. Óvodai állások vannak a környékben is, megint nagyon szép dolog lesz az önkormányzatnál, ha a kaskantyúi óvónőt elküldjük.

Lajkó-Németh Andrea képviselő és Kelemen István alpolgármester: Nem küldjük el.

Kiss Tibor képviselő: De, elküldjük vagy ellehetetlenítjük és fel fog mondani, ez lesz a vége. Megint eljutottunk odáig, már második alkalommal, hogy sok ígéret volt, de rossz vége lesz. Polgármester Úr is csak annyit mondott, hogy a Renáta csak végezze el az iskolát és az óvodában helye lesz.

Újházi Zsolt polgármester: Most hogy kerülök én ide? Mit ígértem?

Kiss Tibor képviselő: Azt, hogy a Renáta végezze el az iskolát és meglesz az állása az óvodában.

Lajkó-Németh Andrea képviselő: Az állás meg is van, csak vannak bizonyos feltételek, melyeknek meg kell felelni.

Újházi Zsolt polgármester: Ez az állás végig megvolt.

Kiss Tibor képviselő: Ezt én értem, csak ha valakit egy éven keresztül „tologatnak a szakadék szélére, akkor lehet, hogy egyszer csak beleugrik.”

Lajkó-Németh Andrea képviselő: Épp most beszéltük meg az óvodavezetővel, hogy ezt próbálják máshogy kezelni, próbáljanak meg jobban kommunikálni.

Kiss Tibor képviselő: Ez nem így történt az elmúlt hetekben, nem volt közeledés. Konkrétan közölte a Renátával az óvodavezető, hogy nem szeretné ezt tovább így folytatni.

Konecsni-Molnár Dóra Éva óvodavezető: Valóban nem mondható jónak jelen pillanatban a kollegális viszony, azt nem mondtam viszont, hogy nem vagyok hajlandó vele dolgozni. A beosztást óvodavezetőként én alakítom ki. Amennyiben az önkormányzat úgy dönt, hogy marad az egy csoport a jelenlegi három óvónővel, akkor ezt elfogadom, de közösen kell együtt dolgozni és mindkettőnknek változni kell a kommunikációban és a mindennapi együtt töltött munka során. Ha kritikát fogalmazok meg, akkor nem kellene rögtön vádlóan visszareagálni.

Dr. Filus Erika képviselő: Miket vársz el? Mik a problémák?

Az óvónői szakmában nagyon fontos a rátermettség, nem csak a módszertan, amit a főiskolán tanítanak, hanem az is, hogy rátermett valaki, mennyire szereti a gyerekeket, de ezen kívül nagyon fontos a megosztott figyelem, hogy egyszerre több mindenre tudjon az óvónő figyelni és ebben sokat kell fejlődni, koncentrált figyelme legyen, összpontosítson a feladatára. Jó óvodát, jó pedagógusokat szeretnék magam mellé, akiken azt látom, hogy elkötelezettek, hogy an kötelességtudata, hogy az óvodavezetőnek legyen tekintélye és elvégezze azt, amit kérek tőle és időre.

Kelemen István alpolgármester: Egy munkahelyen ez mind elvárható dolog és természetes kell, hogy legyen.

Kiss Tibor képviselő: Akinek még vezetői végzettsége sincsen, megállapíthatja egy friss diplomásról, hogy alkalmatlan-e az óvónői munkára? Az államvizsgán a vizsgáztatók sem állapították meg, hogy alkalmatlan lenne, hiszen sikerült a vizsgája.

Kelemen István alpolgármester: Én most meglepődtem azon, hogy az óvodavezetőnek el kellett hoznia a jelentkezési lapját és egyéb dokumentumait a vezető képzéssel kapcsolatban, hogy ennyire nem bízunk meg benne vagy ez miért kellett ide ma?

Kiss Tibor képviselő: Szerintem nem kérte senki, én biztos nem.

Újházi Zsolt polgármester: Én kértem azért, hogy ha bármilyen kérdés felmerül, akkor ezt is mellé lehet tenni.

Dr. Filus Erika képviselő: Áthidalhatatlanok a problémák?

Konecsni-Molnár Dóra Éva óvodavezető: Nem tudom, hogy a képességek mennyire teszik lehetővé, de akarattal és alázattal szerintem lehet, hogy áthidalható egy bizonyos szintig.

Lajkó-Németh Andrea képviselő: Én az iskolában két idősebb kollégával dolgozok, akiket már 20 éve ismerek és mindketten voltak főnökök, tulajdonképpen mi egymásnak voltunk főnökei. Nehéz úgy irányítani egy intézményt, hogy már ők voltak vezetők, és mindig nehezebb egy fiatalnak egy tapasztaltabb, idősebb embert irányítani, mint egy kezdő fiatal, mert a kezdő fiatal még lehet, hogy hajlik bizonyos dolgokra, de nekünk idősebbeknek már sajnos vannak berögzült dolgaink.

Újházi Zsolt polgármester: Dóri, te eddig mennyi évet dolgoztál az óvodában?

Konecsni-Molnár Dóra Éva óvodavezető: Most kezdem a tizedik tanévet.

Újházi Zsolt polgármester: Az óvodavezető felé van-e még esetleg valakinek kérdése?

Kelemen István alpolgármester: Én részemről teljesen kielégítő volt, amit hallottam tőle.

Újházi Zsolt polgármester: Az óvodavezető kapott egy bizalmat arra, hogy óvodavezető legyen, két évet adtunk neki, hogy elvégezze az iskolát. Nem bizalmatlanságból, hanem az iskola megkezdésének, illetve 1 év alatti elvégezhetőségének a tényét kértem, hogy igazolja nekem. Azért kértem, hogy biztosan lássuk, hogy ez rendben lesz jövő nyárra. Ha pedig problémák merülnek fel az óvodában, akkor nekünk azt meg kell tudni közösen oldani, hiszen az a feladatunk, illetve célunk, hogy az óvoda jól működjön. Továbbá azt szerettem volna, hogy mi erről közösen, a képviselő-testülettel együtt beszéljünk.

Lajkó-Németh Andrea képviselő: Nagyon fontos, hogy még időben megbeszéljük a problémákat, nem sértésként kell felfogni, hanem tényleg segítő szándékként. Egy év alatt azért vezetőként is követ el valószínűleg az ember hibákat, de visszatér valaki a munkahelyére, ő is követhet el hibákat, ezeket tudni kell kezelni, megbeszélni, kommunikálni, normálisan, és akkor nem lesz probléma. Valószínű változnia is kell egy kicsit, de a balesetükkel egy olyan törés következett be az életében, ami esetleg más irányba vitte el a gondolkodását. Ha segítségre szorulna, próbáld meg egy kicsit más megközelítésben tálni neki ezeket a dolgokat, hogy azért még valószínű, hogy ott vannak olyan fájdalmak, amiket nem tud az ember egyik napról a másikra félretenni, és én azért adnék időt neki arra, hogy még kialakuljon ez a dolog. Mert én szerintem a gyerekek alapvetően szeretik a Renátát, jól gondolom?

Konecsni-Molnár Dóra Éva óvodavezető: Igen, mert ő is szereti a gyerekeket.

Lajkó-Németh Andrea képviselő: Akkor ebből már ki lehet indulni, ez egy fejlődőképes dolog.

Újházi Zsolt polgármester: Kiss Tiborné Renátának is el kell fogadni majd, amiről ma itt beszélünk, esetleg amiben megegyezünk.

Lajkó-Németh Andrea képviselő: Renátával is fogunk beszélgetni, és neki is el fogjuk mondani, hogy az óvodavezető építő jelleggel szeretne megbeszélni vele dolgokat, és nem mindjárt megsértődni, megharagudni kell, bármennyire is érzékenyebb, ami jelenleg természetes dolog, de ettől függetlenül a munkahely az munkahely.

Kiss Tibor képviselő: A munkahely az munkahely, tehát ezt ide nem szabad venni, nem kérünk semmilyen különleges bánásmódot, nem vagyunk érzékenyek.

Újházi Zsolt polgármester: Dóri, neked van-e kérésed a képviselő-testület felé?

Konecsni-Molnár Dóra Éva óvodavezető: Nincs különösebb.

Ezt követően az óvoda Magyar Falu Programból történő belső felújításának gyakorlati teendőiről volt szó, melyek érintik az óvoda dolgozóit, majd behívtuk Bogáromi Boglárka óvónőt az ülésre.

Újházi Zsolt polgármester: Az óvodánál van három óvónő, két dajka. Keresünk egy jövőképet azzal kapcsolatban, hogy ezt az óvodát jól működtessük, illetve ti jól működtessétek szakmailag, mi meg majd mögé tesszük a háttérrel, amit nagyon komoly anyagi feltételek is megszabnak. Én úgy gondolom, hogy a képviselő-testület mindenféleképpen azon lesz, hogy két csoport működhessen az óvodában. Mivel még nem találkoztál így a képviselő-testülettel, arra gondoltam, hogy most minden óvónővel beszélgetünk, illetve hagyunk neki lehetőséget, hogy egyáltalán valamit mondjon erről az egész dologról, de az alapproblémánk az, hogy minden óvónő állományban maradjon, amihez mindenképpen kell a magasabb gyermeklétszám. Egyértelmű, hogy a tudásba meg a jövőbe investálni kell, de mivel végesek a lehetőségeink, hosszú éveken keresztül biztos, hogy nem fogjuk ezt fenntartani. Egy pár szót mesélnél magáról az óvodáról.

Bogáromi Boglárka óvónő: Úgy jöttem ide, hogy az előző munkahelyemen nagyon sok negatív hatás ért, volt egy fiatal mentorom, aminek először örültem, de sajnos nem foglalkozott velem, a dajkákra egyáltalán nem számíthattam. Az intézményvezetőnek még elvárásai sem voltak, nem volt olyan, hogy leült volna velem, és elmondta volna, hogy mit vár el tőlem. Egy évet dolgoztam ott friss diplomásként és jól bele is dobtak úgymond a mélyvízbe. Voltak nagyon problémás gyerekek is, olyannyira problémásak, hogy a mentorommal egy foglalkozást nem tudtunk végig tartani. Az se tetszett a korábbi munkahelyemen, hogy nagyon nagy volt az intézmény, szinte elvesztem benne. Nagyon örültem neki, hogy itt a kaskantyúi óvodában kicsi közösség vagyunk, és olyan kis családias a légkör, meg az is tetszik nagyon, hogy egy csoport van, miénk az egész udvar, és annak is nagyon örültem, hogy igazából az óvodavezető és a dajkák is nagyon kedvesen fogadtak engem, az óvodavezető elmondta, hogy a dajkáknak a segítségét kérhetem, mindig ott lesznek velem. Nagyon örültem, hogy tényleg bármi van, mindig számítottam a dajkákra is, mert sajnos az előző munkahelyemen be se jöttek a csoportomba, úgy kerestem őket, hogy telefonon hívogattam őket, amikor segítségre volt szükségem és nem hagyhattam ott a csoportomat se, úgyhogy nagyon rossz volt, és most ennek nagyon örülök, hogy itt, a kaskantyúi óvodában megtaláltam a helyemet.

Újházi Zsolt polgármester: neked most lesz akkor a minősítő?

Bogáromi Boglárka óvónő: Igen, elvileg novemberben fogok minősülni, és most egész nyáron a portfóliómon dolgozok.

Újházi Zsolt polgármester: Milyen jövőbeli terveid vannak?

Bogáromi Boglárka óvónő: Mindenféleképpen szeretném magam továbbképezni. Először szeretnék túlesni a minősítésen, óvodavezetővel is már beszéltem a továbbképzést, illetve tervezzük a tehetség műhelyt is, ami már a pedagógiai programunkban is benne van. Mindenkivel megtaláltam a közös hangot, óvodavezetővel, másik óvónővel és a dajkákkal is.

Dr. Filus Erika képviselő: Ha elmész továbbképzésre, az nappali képzés?

Bogáromi Boglárka óvónő: Még nem nagyon jártam utána, csak beszélünk erről, hogy mi lenne majd jó. Ha jól tudom, online vagy hétvégi képzések is vannak.

Újházi Zsolt polgármester: A szülőkkel kapcsolatban úgy érzed, megtalálod velük a hangot.

Bogáromi Boglárka óvónő: Úgy érzem, hogy a szülőkkel is könnyen tudok kommunikálni.

Újházi Zsolt polgármester: Volna-e esetleg neked valami?

Bogáromi Boglárka óvónő: Kívánságom, hogy jó legyen a légkör.

Lajkó-Németh Andrea képviselő: ezen a légkörön te tudnál változtatni, vagy ha arról van szó, akkor ezen dolgoznál, hogy változzon a légkör?

Bogáromi Boglárka óvónő: Olyan érdekes, hogy a kettő között vagyok, hogy hallom a két oldalról a dolgokat, és így én nem akarok állást foglalni igazából.

Újházi Zsolt polgármester: Tehát a dolgodra koncentrálsz.

Ezt követően megköszöntük Bogáromi Boglárka óvónőnek, hogy eljött és behívtuk Kiss Tiborné óvónőt.

Újházi Zsolt polgármester: Indítványozva volt, hogy óvodakezdés előtt hallgassuk meg a vezető óvónőt és az óvónőket, hogy valami jó jövőkép alakuljon ki. Úgy gondoltam, hogy ezek a beszélgetések ne csak velem történjenek meg, hanem az egész képviselő-testülettel, így beleláthatunk egy kicsit az óvoda életébe, illetve van egy megálmodott jövőkép is, amit át kell beszélünk. A problémákat pedig jó lenne megbeszélni és házon belül egyszer és mindenkorra kezelhető keretek közé szorítani. Tehát ilyen céllal gyűltünk össze. Kérlek, oszd meg velünk a gondolataidat.

Kiss Tiborné óvónő: Jelentkeztem az óvónői állásra, meg is kaptam az állás, a korábbi óvodavezető, Kiss Istvánné úgy mutatta, hogy örült nekem. Jelentkeztem a főiskolára, fel is vettek, korábbi tanulmányaimból néhány tárgyat el tudtam fogadtatni és így végül vizsgázni nem kellett, de az oktatáson azokból is részt vettem, mert csak a vizsgák előtt derült ki, hogy elfogadják. Közben jártam már az óvodába dolgozni is, egy idő után az volt a problémám, hogy kevés a szabadságom, és hogy szeretnék otthon maradni, mert túl sok a vizsga. Voltak vizsgák, amik nem sikerültek rögtön, de mindenből lehet menni háromszor egy félévben, és végülis mindent időben teljesítettem. A szakmai gyakorlat gyakorlatvezető tanára arra figyelmeztetett bennünket, hogy ha a végén a gyakorlattal el is maradunk, azt le tudjuk tenni később is, a szakdolgozatot meg kell időben csinálnunk. 2022 decemberig dolgoztam az óvodában, ekkor már a vizsgák is elég jól összezsúfolódtak és közben már a szakdolgozatot is elkezdtem írni. Olyan konzulens tanárom volt, aki foglalkozott velem, és elég sokszor visszadobta a szakdolgozatomat, mert volt egy elképzelése, hogy miről írjak, így azt szerette volna, ha azt a tematikát követem. A gyakorlatvezető tanárral is tartottam a kapcsolatot, és ő is beleszólt a szakdolgozatírásba, de vele csak online egyeztetünk, így biztosan ezért is volt, hogy mindent sokkal részletesebben kért leírni, és mindent sokkal nagyobb terjedelemben is azt mondta, hogy majd a végén rövidítjük a dolgokat. Gyakorlati időszaknak egy hosszú időintervallumot adott meg a főiskola, ekkor már nem voltam az óvodában állományban. Konecsni-Molnár Dóra visszajött dolgozni, korábban én nem dolgoztam vele együtt, csak a Kiss Istvánné Magdi volt óvodavezetővel, a Dóri egészen más volt, mint a Magdi.

Tehát a gyakorlati időszakom ez miatt megszűnt a munkaviszonyom, és akkor utána kijelölte a sulí azt az időszakot, amikor a gyakorlatot le kell tenni. Tehát a gyakorlati időszakot. Ez egy elég hosszú intervallum volt. Na most én próbáltam, Dóri már itt volt. Úgy próbáltam egyeztetni a gyakorlati időt, hogy azt az időpontot válasszuk, amikor már leadom a szakdolgozatot, és akkor fel tudok a gyakorlatra jobban készülni, de az akkori óvodavezető és a Dóri megmondta, hogy ők mikor tudnak engem fogadni és csak akkor mehettem. A tematikus éves terv nem volt meg, úgy, ahogy szokott lenni, ami alapján a gyakorlatot össze kellett volna állítani, hogy arra az időintervallumra milyen tevékenységek vagy foglalkozások voltak tervezve. Segítségüket kértem abban, hogy akkor mit is tervezek be a gyakorlatra, de a Dóri mondta, hogy nekem ezeket tudni kell, ezzel egyet is értettem, viszont a szakdolgozat miatt el voltam csúszva időben és ezért kértem a segítséget. Az akkori óvodavezető, Kiss Istvánné Magdi ekkor közölte, hogy nem ő, hanem a Dóri lesz a gyakorlatvezetőm, pedig ekkor még a Magdi is dolgozott, még ő volt az óvodavezető. Ezt követően kezdte el letölteni a nyugdíjazás előtti felmentési időt.

A foglalkozások tervezetei, amiket előkészítettem, a Dórinak nem tetszettek, ezt követően mutattam a Magdinak, mert ő egész más koncepció szerint dolgozott és hozzá voltam szokva, de ő is azt mondta, hogy neki ez nem tetszik. A korábbi óvodavezetőnek, Túrú Gyuláné Iluskának is megmutattam, ő mondta, hogy az óvoda projektmódszer szerint működik, akkor ezt miért nem beszélem meg ott? Így ez egy

harmadik verzió volt, úgyhogy már nem tudtam, mit is csináljak és közben az idő ment, nem lettem kész semmivel, nem is tudtam rendesen felkészülni, de arra törekedtem, hogy legalább a vázlatok meglegyenek. A Dóri azt kérte, hogy nagyon színes legyen, hogy készítsék otthon hozzá eszközöket. Éjszaka készítettem az eszközöket, de azokba is belekötöttem és így már teljes káoszt éreztem, közben írtam a szakdolgozatot, azt is le kellett adnom, közben ez sem volt jó, így teljesen kiborultam már, nem tudtam rendesen felkészülni. Konecsni-Molnár Dóra tudomásomra adta, hogy szerinte én idős és kiegészítő vagyok, és ő egy fiatalal szeretne dolgozni, amikor én megkérdeztem, hogy akkor van egy fiatal ismerőse, akivel dolgozni szeretne, de azt mondta, hogy nincsen. Kiss Istvánné akkor próbálta nyugtatni és bizonygatta, hogy én jó vagyok, de aztán a hátam mögött ez valahogy megváltozott és később azt vágták a fejemhez, hogy én narcisztikus személyiség vagyok, és hogy így foglalkozok a gyerekekkel, teljesen összeomlottam, nem is értettem. Nem tudtam ezzel mit kezdeni, így mentem neki az államvizsgának. Azt mondta a gyakorlatvezető tanárom, hogy ne foglalkozzak vele, elmehetek másik óvodába, illetve volt olyan osztálytársam, akinek hasonló problémái voltak, hogy nem fogadták el az óvodában, ahol ő volt, és erre már előtte egy évvel felhívta a figyelmét, hogy válasszon másik óvodát gyakorlati helyszínnek. Amikor a gyakorlati jegyet megkaptam, és elküldtem, akkor utána berendeltek mindenkit, ahogy vége lett a gyakorlatnak, és mindenkit kikérdeztek arról, hogy hogyan zajlott a gyakorlat, és nekem is el kellett mondanom, és mindenki ki volt rajta akadva, volt akinek a mentora írta meg mindent, és mindenkihez segítőkészen álltak hozzá, és nem úgy, hogy mindenbe belekötnek, tehát más volt.

Ugrainé Dr. Galántai Hilda jegyző: Az végülis kiderült, hogy a Magdi miért adott át a Dórinak, amikor még ő is dolgozott, akkor miért nem ő volt a mentor.

Kiss Tiborné óvónő: Mert semmivel sem akart foglalkozni, és ezzel voltak már folyamatosan problémák. A főiskolán a dolgozataimat úgy írtam meg, hogy se az iskola, se az óvoda, se a falu rossz hírnevét ne keltsem, de volt olyan tanár, aki azért rögtön észrevette a problémákat.

Tulajdonképpen ezek voltak az előzmények, és ahogy most visszamentem dolgozni, akkor a Dóri már megmondta előre, hogy ő fiatal kollegát szeretne. Én azért gondoltam, hogy majd tudunk együtt dolgozni, kértem, hogy mondja meg, hogy mit csináljak. Azt előre már mondta az óvodavezető, hogy csak délutáni beosztásba fog betenni, amit meg is értettem, tudtam, hogy a Bogival készülnek a minősítésre. Nem lehettem ott a Bogi foglalkozásain se, még akkor sem engedte, hogyha önszántamból mentem volna be a szabadidőmben. Rengeteg fejlesztő játék van, amiket a Magdi mellett használtunk., de a Dóri nem engedte használni. Azt gondoltam, hogy majd esetleg azok a gyerekek, akiknek problémája van, valamiből esetleg le vannak maradva, akkor kisegítjük egymást és én tudok velük ezekkel a fejlesztő játékokkal foglalkozni. A szaktanácsadó is azt mondta, hogy használjuk ki a lehetőséget, hogy ennyien vagyunk, hogy próbáljunk meg együtt dolgozni. Az óvodavezető az első perctől kezdve távolságtartó volt, és nem is kommunikált velem. Az óvodai program úgy épül fel, tehát van egy napirend, amit begyakorolnak a gyerekek. Engem berakott délutánra, és a gyerekeket nem készítette fel arra, hogy ha esetleg elvittük valahova a gyerekeket, velem sem kommunikált, oda se figyelt rám, amikor beszéltem. Ezzel is azt jelezte, hogy alkalmatlannak tart, azt érzékeltette a gyerekeknél is, hogy nem kell rám figyelni. Ha a nevelésnél a gyerek valami rosszat tesz, és két szülő vagy két felnőtt odaáll, és azt mondja, hogy márpedig ez nem jó így, akkor a gyerek hamarabb szót fogad. Ha az egyik felnőtt lenézi a másikat, akkor azt a gyerek is megérzi. Mivel a kicsikkel én akkor találkoztam először, nagyon nehéz volt így ez a helyzet, de az a csoport, akikkel már korábban foglalkoztam, ők se tudták ezt hova tenni, hogy kihez hogy kell viszonyulni. Úgy érzem, hogy egy kicsit el lettem lehetetlenítve. Próbálkoztam én, de mindig falba ütköztem, már nem tudtam, hogy mikor bemegegyek, akkor hogy viselkedjek. Aki délelőttre van beosztva, ő látja az egész csoportot, így ő tud következetes döntéseket hozni abból, hogy melyik gyerek hogy viselkedett, és hogy mi minnek a következménye, leszidja, ne szidja, hogy jutalmazza, és mindezekkel lehet ugye a gyerekeket még fogni, és hatni rájuk, hogy szót fogadjanak, vagy odafigyeljenek. Én ebből kimaradok, és nem is kapok tájékoztatást ezekről a dolgokról, akkor én csak az adott helyzetet tudom értékelni, és a Dóri azt mondta, hogy én nem vagyok következetes, de így nem tudok következetes lenni, mert nem látom az egész napot. Még azt se tudtam, hogy mit csinálnak délelőtt. A tevékenységi tervet sem beszélte meg velem, csak a Bogival beszélt és ő is mondta, hogy szerinte velem is meg kellene beszélnie ezeket a dolgokat, mert amit én szeretnék foglalkozást tartani, azt valahova kell kapcsolni. Úgy tanultuk, hogy azért van két óvónő, hogy az egyik héten az egyik viszi a csoportot, a másik héten a másik, és egymáshoz kötjük a

tevékenységeket, a foglalkozásokat, így van mivel motiválni a gyerekeket. Ha nem tudom, hogy ők előtte mit csináltak, akkor úgy elég nehéz a gyerekeket motiválni, vagy betenni valami foglalkozást, főleg a kicsiket, akik már 11 órákor egyébként sem kíváncsiak arra, hogy én mit akarok csinálni, mert ők már akkor elfáradnak, és játszani szeretnének. Aztán utána jött, hogy az udvaron nem lehetett kivenni a játékokat sem. A nyári időszakra lettek csak kivéve a homokozós játékok is.

Ugrainé Dr. Galántai Hilda jegyző: Az udvaron nem lehetett kivenni a játékokat, az udvari játékokat?

Kiss Tiborné óvónő: Csak a biciklit engedélyezte.

Kiss Tibor képviselő: De jó, hogy vannak.

Kiss Tiborné óvónő: Olyan is történt, hogy felállt egy gyerek a padra, és én nem szóltam rögtön rá, vagyis rászóltam, de nem voltam elég erélyes, és hogy ez egy akkora nagy hiba, hogy ezentúl én nem lehetek a gyerekek közelébe sem. Előtte két és fél évig végig vigyáztam az udvaron, tömérdek játékkal, és soha nem volt semmi baj, illetve bent se. Még a mozgásos játékokat is engedélyezte a Magdi, sőt, ő hozta ki, hogy lekössem a gyerekeket, hogy azokat, akik túl mozgékonyak, vagy nem akarnak leülni és valami olyannal foglalkozni, akkor őket is le tudjam kötni, és ne egymással kötözködjének. Ezek így történtek és én már ebbe belefáradtam. Amikor bementem, akkor láttam a Bogi mozgásán, hogy ő nagyon fiatal, de mindenki fejleszhető, az idősebbek is. Én például megtanultam furulyázni. Mindent meg lehet tanulni, idő és gyakorlás kérdése. Még van egy nagyon fontos dolog, hogy hogy állunk a másik mellé, bátorítón vagy lekezelően, elutasítóan vagyunk mellette, hogy annak a másiknak lesz-e önbizalma ahhoz, hogy elvégezze a munkáját, vagy pedig kudarcként éli meg. Sok-sok minden történt, volt például egy olyan eset, amikor bementem megnézni a Dóri foglalkozását, ezt a szaktanácsadó tanácsolta. Reggel hétre mentem, és korábban az volt a szokás, hogy az asztalra kitettük azokat a színezőket, amiket a gyerekek használhatnak, ezeket oda is adtam a gyerekeknek, hogy lekössék magukat, de ezt nem kellett volna. Előtte kérdeztem a Dórit, hogy miben tudok segíteni, de soha semmiben nem segíthettem, mindent egyedül akart megoldani, és az ő foglalkozásához kellett volna a színezők, így nagyon mérges volt rám, hogy odaadtam. Ekkor megkérdeztem, hogy miért nem mondta előre, de erre csak az volt a válasz, hogy én ne csináljak semmit, én csak üljek le. Aztán amikor a foglalkozást tartotta, ő is kicsúszott az időből, neki se úgy ment, ahogy azt szerette volna. Végül visszahozta a csoportot, és újra elkezdtek vele dolgozni, de mivel elcsúsztunk, mondtam, hogy majd segíték összehajtogatni, de ezt sem akartam megengedni majd a dajkák végülis hozták az ebédet, a Dóri kivitte az udvarra a gyerekeket, és mégiscsak én pakoltam el.

Lajkó-Németh Andrea képviselő: Én csak arra lennék kíváncsi, hogy te látsz-e ebben jövőképet, hogy tudsz-e így együtt dolgozni?

Kiss Tiborné óvónő: Nem.

Lajkó-Németh Andrea képviselő: De te akarsz itt dolgozni?

Kiss Tiborné óvónő: Most már nem. Így nem lehet, mert mindig úgy mentem be, hogy valamit a fejemhez vágott, hogy most ez nem jó, most az nem jó, ezt nem csinálhatom, stb.

Lajkó-Németh Andrea képviselő: Merthogy mi eddig azon dolgoztunk itt, vagy azon agyaltunk, hogy hogy tudnánk mindhármukat megtartani.

Kiss Tiborné óvónő: Most van ez az új minősítési rendszer, amivel úgyis le fogja húzni a fizetésem, vagyis a teljesítményértékelésemet.

Ugrainé Dr. Galántai Hilda jegyző: Szerintem rosszabb nem lehet attól a fizetésed, csak az alaptól nem lesz jobb.

Kiss Tiborné óvónő: Elképzelhető, hogy megint csak délután leszek, aminek semmi értelme, nem tudok kibontakozni. Annak úgy nincs értelme, ha nem enged csinálni semmit. Minden döntést a Dórival vagy a Bogival kell megbeszélnem, semmilyen döntést nem hozhatok a gyerekekről. Ez nem jó, mert vannak helyzetek, amiket azonnal meg kell oldani. A Bogi döntését kell elfogadnom, nem hozhatok önálló döntést, a Bogi is magasabb szinten van nálam. A Dóri és a Bogi közül az egyikük mindig délelőttös, a másikuk pedig délután és én s délutánossal voltam együtt. A Bogi is látta, hogy rossz a helyzet, és akkor ő azt próbálta kihasználni, hogy én segítsek neki a foglalkozásaihoz készíteni a kellékeket és ő nem akar ebben állást foglalni, amiben teljesen igaza van, senki nem is várja el tőle, ő szeretné a munkáját végezni tovább. A Bogival jó a kapcsolat, segítjük egymást.

Kiss Tibor képviselő: Nem tudom, hogy a Molnár családdal honnan jött ez az ellenszenv. Nem tudom, hogy jutottunk el ideig, de eljutottunk.

Lajkó-Németh Andrea képviselő: Nekem az ezzel a problémám, hogy nálunk ez teljesen másképp működik az iskolában. Mindannyian különböző egyéniségek vagyunk, de ettől függetlenül, hogyha egy közös célt el tudunk fogadni, akkor egymást segítjük.

Újházi Zsolt polgármester: Elhangzott az imént, hogy ezt én ígértem meg, hogy csak annyi a dolgod, hogy elvégezd a főiskolát és megvan a helyed az óvodában. Valóban mondhattam ilyet, de amikor ide bejöttetek a Magdival, akkor ez velem nem volt előtte egyeztetve, hanem én ezt kész tényként kaptam, hogy úgy gondoltátok, és hogy ez biztosan jó lesz. Az akkori jegyző asszonnyal együtt ott ült az akkori óvodavezető, aki azt mondta, hogy ő téged végig mentorál. Azért nem értettem, hogy az akkori óvodavezető végig csinálta a tanuló időszakot, és akkor egyszer csak úgy döntött, amikor a Covid-járványt feloldották, hogy oldjátok meg, és odaadta annak a kolléganőnek a mentorálást a gyakorlat idején, aki visszajött a szülési szabadságról, és azt se tudta, hogy mi történt ebben az óvodában két és fél éve. Mivelhogy ő már nincs itt köztünk, és őt nem tudjuk ide leültetni és megkérdezni. Valahol most is azt keresgetem, hogy ebből hogy lett ekkora probléma, de az az érzésem, hogy ez már az egymás közötti harc, amit elmondtam már tavasszal az óvodavezetőnek is. Én itt nem családokat látok, nem magánéletet látok, hanem látok öt embert, akinek nyolc órában megvan a munkája, amiért minden hónapban időben megkapja a fizetését. Nem értem, hogy ezt felnőttként miért nem tudják felfogni emberek, ez egy olyan intézmény, ahova dolgozni kell bemenni nyolc órára, és megtenni mindent annak érdekében, hogy a gyermekek megfelelő nevelése és fejlesztése legyen a cél. Tulajdonképpen a fizetéseket mindig kifizetjük, az épület is felújításon esett át, eszközök is vannak és nem értjük, hogy az miért okoz problémát, hogy egy adott feladatot többen kellene ellátni. Sajnos a régi óvodavezetők is beleszólnak a mai óvodai életbe, illetve magánéleti sérelmek is lehetnek ebben, de közben meg folyamatosan azt hallgatom a mai megbeszélésen, hogy kell-e ide három óvónő és hogy mi három óvónőt nem fogunk kifizetni, azonban ha van értelme, akkor kifizetjük. Nem rajtunk múlik, hogy szükség van-e rájuk, hanem a három óvónőn. Nem a Renátát szeretném megsérteni ezzel, illetve senkit sem, hanem megkérdeztük a vezető óvónőt, hogy lát-e arra esélyt, lehetőséget, hogy ez a három óvónő, jelen esetben mind a hárman, a továbbiakban is együtt, illetve ennél jobban együtt dolgozzon. Már a szakmai gyakorlatod idején történt valami, amikor kettes eredménnyel zártad és két ember valamilyen úton-módon pálcát tört feletted, amit én sem értettem.

Kiss Tiborné óvónő: A főiskolán is azt mondták, hogy ilyen nincs, hogy mindenre kettes.

Kiss Tibor képviselő: Nem biztos, hogy sok ilyet láttak már. Helybeli, a saját falujában.

Újházi Zsolt polgármester: Meggyőződésem az, hogy egy szülési szabadságról visszajött fiatal óvónő nem saját magától fog mindenre kettest adni, miért tenné, szerintem nincs rá elfogadható magyarázat, hogy rögtön így indítson. Szerintem a Covid két éve szakmailag nem volt jó, szinte gyermekmegőrzőként működtettük az óvodát, belementünk különböző kompromisszumokba, a Magdi óvónéninek ez tetszett, mert nem kellett semmit csinálni. Nekem eddig nem tisztult le, hogy nem a Magdi mentorált, ezzel most

szembesültem. Ezzel annyit tett, hogy levette mindenről a kezét, és semmiért nem volt hajlandó felelősséget vállalni.

Kiss Tiborné óvónő: A Dórinak az se tetszett, hogy én fizetést kaptam, ő nagyon anyagias.

Újházi Zsolt polgármester: Mindenki pénzből él, mindenki anyagias. Valamilyen szinten szeretjük, hogyha a munkánkat elismerik, csak ezt nem hangoztatjuk állandóan. Ez egy olyan szituáció volt, hogy a jegyző asszonnyal megkerestünk benneteket, amiért mi vállaljuk is a felelősséget, hogy abban az időszakban nem illik hátra szűrni a másikat.

Kiss Tiborné óvónő: Ezt a Dóri nem így gondolta.

Újházi Zsolt polgármester: De mi adjuk a fizetést, mi pedig ezt másként gondoltuk.

Kiss Tibor képviselő: Ő nem így gondolkodik, és ő ezt nem fogadja el. Azt sem fogadja el, hogy három óvónő legyen, mert ő nem így gondolkodik.

Dr. Filus Erika képviselő: De majd meglátja, amikor ketten maradnak esetleg, és akkor nincs az, hogy beteg a kisgyerek, és akkor otthon maradok, mert nem marad otthon.

Ugrainé Dr. Galántai Hilda jegyző: De neki nem kell otthon maradni, mert a nagymama megoldja.

Kelemen István alpolgármester: Én meg úgy tudom, ha jók az információim, hogy a Magdi, ahogy nyugdíjba ment, utána még folyamatosan befolyásolta a Dórit, hogy ez ma tompult-e már, vagy még jelenleg is fennáll, azt nem tudjuk.

Kiss Tibor képviselő: Mennek a vezetői megbeszélések a Magdinál továbbra is.

Újházi Zsolt polgármester: Vannak itt még sokkal érdekesebb történetek is, amik még ezután jönnek, de én még egyszer azt szeretném kihangsúlyozni, hogy ezen a hozzáálláson biztos, hogy változtatni kell. Én nem tudom, te hogy fogsz dönteni, mert ez a te döntésed, de én semmi okot nem látok arra, hogy most szétzavarjunk odakezdés előtt egy szakmai stábot. Amiatt döntöttünk úgy, hogy így csináljuk végig ezt az évet, mert balesetet szenvedtetek, és általában egy ilyen súlyú balesetnél van úgy, hogy fél év múlva jön elő valami probléma, amire még senki nem gondolt, meg senki nem is látott olyat. Nyilvánvaló, hogy munkáltatóként nagyon nem szeretnék esetleg kiváltó okozója lenni egy olyanak, amire bármiféle fajta későbbi kártérítési igényrel, vagy valami ilyesmivel egyszer csak ott találnám magam a bíróságon. Nem másról szólt ez az egész, csak arról, hogy fél évig ne menj az óvoda közelébe, ad egy a családod állapotáról, ad kettő te állapotodról, és ez nem a bármiféle szemrehányható gesztus volt részünkről, hanem én úgy gondolom, hogy pont ellenkezőleg, legalábbis annak volt szánva. A túloldalon pedig senkinek nem kellett aláírnia semmit, meg nem kellett kiszámolnia semmit, senkinek semmi köze nincs, mert ez egyedül Kaskantyú képviselő-testületének a döntési jogköre. Mert ha a képviselő-testület azt mondja, hogy mögé teszi az anyagi hátteret, akkor ezt így kell mindenki elfogadni. Nem küldtünk el táppénzre, nem akartunk trükkölni, mert ha majd egyszer a bíróságnál perre kell menni, a táppénzes dolgaitokat ne tudják ellenetek fordítani. Nem hiszem, hogy bármilyen szavamért, vagy bármiféle ígéretemért én, Újházi Zsolt ne álltam volna a szavam, mert ami miatt itt ülünk, az megint nem amiatt van, mert én ezt nem teljesítettem, vagy azt nem teljesítettem, hanem pont amiatt hogy mindenki csinálja már a dolgát a fizetéséért. Van egy főnök, van néhány beosztott. Nyilvánvaló, hogy itt vannak különböző átfedések, ő a kislányod lehetne majdnem, de úgy hozta a sors, hogy most ő a főnök. Egymást a kora miatt nem sértegetjük. A munkához való hozzáállásunk az nem 100, hanem 110 százalékosnak kell lenni. Ha ő egy 10 oldalas munkanaplót kér valakitől, meg kell írni, mert megteheti. Az, hogy állj meg fél lábon, meg kereszteld el a lepkéket, az már nem a munkaköri leírásod, az már egy megalázás a munkád során. Tehát vannak bizonyosféle-fajta határok.

Nem tudom, hogy milyen döntések fog születni, mert nyilvánvaló, hogy le fog járni a szerződésed, amit aláírtatok, amit vállaltatok. Ezt az ülést nem azért hívtuk össze, hogy eldöntsük, ki nem dolgozhat

tovább az óvodában vagy hogy valakit, ellehetetlenítsünk, hanem pont ellenkezőleg, hogy megbeszéljük a problémákat, de lehet, hogy itt vannak személyes sérelmek is, engem viszont az érdekel, hogy az óvoda rendben működjön. Amikor már senki nem érzi, hogy mi a tét, és mindenki a saját személyes dolgaival jön, akkor nem fog jól működni az óvoda. Elmondtam a Dórinak is, amikor megkérdezte, hogy elmenjen-e innen egy másik óvodába, hogy van egy kétéves vállalása, ha elszalad -megteheti –, de nem látom indokoltnak és biztos, hogy nehéz helyzetbe hoz. Soha senkinek nem mondtam, hogy maradjon, mindenkinek a saját döntése. De azt elvárhatom – és ugyanezt elmagyaráztam a Dórinak is –, hogy azt tudja, hogy egy vezetői fizetésért egy vezetőnek kötelessége a dolgozóiról gondoskodni, és a dolgozóival jó kontextusra törekedni, illetve a dolgozóknak is kötelessége elismerni a vezetőt. Én nagyon szeretném letörölni róla a gyakorlati lapodról, amin csak kettesek szerepeltek, hogy Kaskantyú, mert ilyen nincs. Ezt a szituációt pedig ne vigyük el abba az irányba, hogy nem tudtok egymással dolgozni. A fenntartó biztosít három munkahelyet, mindenkinek megkapja a fizetését, csak éppen az marad el, hogy valami oknál fogva nem úgy működik az óvoda, ahogyan kellene. Nem a gyerekekre koncentráltok, hanem arra megy el az energia, hogy ő megpróbál téged ellehetetleníteni, lehet, hogy egy idő után te is adsz rá okot. Én szerintem egy munkáltatói részről az az elvárás, hogy viselkedjünk felnőtt ember módjára kulturáltan, az nem egy teljesíthetetlen igény. Én nem vagyok hivatott a te szakmai tudásodat bírálni, és nem is akarom, felneveltél két gyermeket is, de nyilvánvalóan mindig van miben fejlődni.

Kiss Tiborné óvónő: Úgy gondolom, hogy a kommunikációs képességem nem a legjobb, abban van mit fejlődni, lehet, hogy a Dóri ebben jobb.

Lajkó-Németh Andrea képviselő: Éppen a Dóri is azt mondta, hogy a kommunikációt javítania kell.

Kiss Tiborné óvónő: De én nem is akarok vezető óvónő lenni.

Újházi Zsolt polgármester: Én csak azt szeretném, hogy tudjatok értelmesen együtt dolgozni és a különböző személyes problémák ne menjenek az óvodai nevelés rovására, mindig a gyerekek legyenek a legfontosabbak. Az egész falut tönkre tudja tenni, ha nem jól működik az óvoda, ha elviszik innen az óvodás gyerekeket, mert három ember nem tud együtt dolgozni.

Kiss Tibor képviselő: Szerinted kaptunk rá ígéretet a vezető óvónőtől, hogy megpróbálja megoldani ezt a problémát?

Újházi Zsolt polgármester: Szerintem kaptunk.

Kiss Tiborné óvónő: Úgy jött be az óvodába az óvodavezető a múlt héten, hogy akármit is mond a polgármester, ő alá fogja írni a papírt, de el fogja lehetetleníteni a munkámat.

Újházi Zsolt polgármester: Nem hinném, hogy ez hosszú távon működik.

Kiss Tiborné óvónő: De, az az ő munkáját is hátráltatja, az ő energiáját is leveszi, nemcsak az enyémet, hanem az övét is.

Kelemen István alpolgármester: Az óvodában nem csak ti ketten vagytok, vannak ott még más dolgozók és a szülők is, azért jönnek ki az óvodából hírek. Tehát ez nem egészen így fog működni, hogy el lehet lelehetetleníteni az egyik vagy másik dolgozót.

Újházi Zsolt polgármester: Nekem nem tisztem beleszólni, hogy a vezető óvónő milyen szakmai munkát folytat ebben az intézményben. Azt tudjuk, hogy idén novemberben a Boginak lesz minősítése, amire fel kell készülni. Nehogy még egyszer bármilyen probléma legyen ilyesmivel kapcsolatban.

Kiss Tiborné óvónő: Szerintem a szaktanácsadót sem annyira miattam hívta ki, hanem inkább, hogy tájékozzódjon afelől, hogy hogy zajlanak majd ezek a minősítések.

Újházi Zsolt polgármester: A szaktanácsadó azért lehet hívni, hogy segítsen, mint nekünk a belső ellenőr. Az biztos, hogy az óvodavezető most a mentorálás és a minősítés miatt a Boginak kell, hogy segítsen sokat. Azért elhangoztak kulcsszavak, hogy a te képzésednél problémák voltak, segítséget nem kaptál, amit a Bogi most megkap. A Bogi éppen előtted mondta el, hogy friss diplomásként egy nagy óvodában volt és milyen nehéz volt számára, a vezető óvónőre, a váltótársára, aki a mentora volt és a dajkákra sem számíthatott. Tulajdonképpen lehet tanulni, de lehet innen elfutni is, de hol vannak azok a garanciák, hogyha innen elfutunk, hogy máshol sokkal jobb lesz. Nem egyszerűbb egy olyan környezetben érvényesülni, amit már abszolút ismerek? Csak az alfája és az omegája az, hogy emberek, ezt az időt töltsük már el tartalmasan, békében, barátságban. Elfogadva az őszinte kritikát, és igyekezve megfelelni a kihívásoknak is, mert meggyőződésem, hogy nincs olyan, hogy valaki száz százalékban jó vagy rossz. Tehát ez a probléma kettőtök között valami oknál fogva fennáll, és nekem szent meggyőződésem, hogy ehhez legkevésbé a kaskantyúi kisgyerekeknek van közükhöz. Nekünk kell az óvodát működtetni a kaskantyúi kisgyerekekért, és két embert meg kell győznünk arról, hogy dolgozzanak együtt és figyeljenek a gyerekekre.

Dr. Filus Erika képviselő: Mert az, hogy egy munkát hárman kell elvégezni, és akkor mindenki arra törekszik, hogy ketten végezzék el, ez érthetetlen.

Újházi Zsolt polgármester: Nehezen jövök rá én is a probléma okára és a megoldásra.

Kiss Tibor képviselő: Mit gondoltok, hogy adjunk neki még egy esélyt, hogy még egyszer próbálja meg? Mit fog esetleg javasolni majd a Renátának, mint vezetője?

Dr. Filus Erika képviselő: Le kell ülniük, és mindent tisztázni, mert ez így nem fog működni.

Kiss Tiborné óvónő: De ő a főnök, és én nem szólhatok semmit.

Újházi Zsolt polgármester: Novemberben meglesz a Boginak a minősítése, amire most jelen pillanatban a Dóri tud hivatkozni, hogy vele kell foglalkozni. Tud arra hivatkozni, hogy ő azért nem akar ott három embert látni, hogy a gyerekeket ne zavarja. Tehát, hogy ne ossza meg a gyerekeknek a figyelmét.

Kiss Tibor képviselő: Igen, ezt is hallottuk ma tőle.

Újházi Zsolt polgármester: Arra gondoltam, hogy megbeszéljük az óvodavezetővel, hogy a Bogi minősítését követően a nevelési év további részében úgy dolgoznátok, mintha az óvodavezető lenne a mentorod, így a korábban kimaradt időszakot egy kicsit tudjátok pótolni és hátha tudsz belőle tanulni.

Kiss Tiborné óvónő: Én ezt szerettem volna. Ezt vártam volna, hogy segítsen. Mondtam neki, hogy bemegyek és megnézem.

Újházi Zsolt polgármester: Úgy érzem, hogy az alapprobléma az, hogy a korábbi óvodavezető mentorként nem adta át a megfelelő szakmai tudást a Renátának, az új óvodavezetőnek pedig szeretne megfelelni, de ez nem könnyű az elhangzottak miatt. Mindenféleképpen valami olyat kellene kitalálnunk, hogy tudjatok együtt közösen dolgozni és így az óvoda is jól működhessen, amihez valószínűleg az kell, hogy egy mentor és mentoráltja időszakot végigvizstek. Nagyon szeretném, ha ez valamilyen úton módon rendeződne.

Kiss Tibor képviselő: Most akkor visszamennénk pedagógiai asszisztensbe?

Újházi Zsolt polgármester: Nem, hanem úgy dolgoznának együtt, hogy a Dóri segít a Renátának olyan módon, mintha gyakornok lenne és ő mentorálná. Nekem nem az a dolgom, hogy valakit ellehetetlenítsek, hanem hogy segítve megoldjuk a problémát. Teljesen meg akarom fordítani a kérdéskört, mert ha beleállunk, kardoskodunk, stb. Tudod, hol veszít a Renáta a legnagyobbat? Hogy mi

saját magunk mondjuk el, hogy ő miért nem lehetett jó, de ezért ő a hibás. Érted a mondat elejét? Na most ezt nem szeretném. Ebből akarok megmenekülni.

Kiss Tibor képviselő: Még azelőtt felmondunk.

Kelemen István alpolgármester: De nem kell felmondani.

Újházi Zsolt polgármester: Nem, semmiképpen sem az a jó megoldás. Az alapproblémát csak úgy tudjuk megoldani, ha előrefelé tekintünk és az előbbieken megbeszéltek alapján működne tovább a következő nevelési év. Ebből a szituációból csak így lehet jól kijönni.

Kiss Tiborné óvodavezető: Ehhez az óvodavezető is kell, hogy azt mondja, rendben így megpróbáljuk a következő évben.

Újházi Zsolt polgármester: Én azért tereltem ebbe az irányba a beszélgetést, hogy te ezt a helyén tudnád kezelni, tehát ettől függetlenül a Dóri utasításait betartva te nyitott vagy az együttműködésre.

Kiss Tiborné óvodavezető: Igen.

Újházi Zsolt polgármester: Csak azért, mert hogyha neked van egy határozott, teljesen más álláspontod, akkor ezt a Dórral felesleges megbeszélni.

Kelemen István alpolgármester: Senki helyében nem adnám fel, mert itt három óvónőt egymás után végighallgattunk, három diplomás nőnek, egy kis közösségben ezek után le kellene ülni, picit tisztába tenni a dolgokat és tovább dolgozni, változásokkal, megbeszélni a továbbiakat. Mert azért szerintem ez mindhárom személynek valamilyen szinten elgondolkodásra is okot ad, meg talán egy kicsi lecke is. És ebből én úgy gondolom, legalábbis ahogy itt egymás után jöttetek, hogy mindenki szeretne valami változást elérni és tovább dolgozni. És hogyha ez így bejönne, bár ne tévedjek, akkor ez egy örömteli jövőképet mutatna.

Kiss Tiborné óvónő: Tulajdonképpen folyton a fejemhez vágják azt, hogy én nem csinállok annyi munkát. Sokszor inkább azt mondom, hogy akkor elmegyek pedagógiai asszisztensnek valahova.

Újházi Zsolt polgármester: Visszafelé nem kell menni, meg kell oldani.

Lajkó-Német Andrea képviselő: Csak én is azt mondom, amit a Zsolt mond, hogy egy nagyobb közösségben, sokkal nehezebb lesz. Tehát sokkal könnyebb lenne itt megállapodni, és valamilyen konszenzusra jutni egymással.

Újházi Zsolt polgármester: Bármikor kerülhetsz az életed során egy olyan szituációba, amikor azt mondja az adott óvoda fenntartója bármilyen okra hivatkozva, hogy nincs szüksége három emberre, csak egy vagy kettőre, és akkor előfordulhat, hogy megköszönik a munkádat. Ezért sem jó ötlet máshova menni. Bízunk benne, hogy egyre több gyermek fog járni a kaskantyúi óvodába és ha továbbképzéseket is szeretnétek közben elvégezni, akkor nem lesztek elegenden, mindig kell, aki közben a gyerekekkel is foglalkozzon. Ha a részedről rendben van, amilyen megoldásról eddig beszéltünk, akkor az megbeszéljük az óvodavezetővel is.

Kiss Tiborné óvónő: Rendben.

Ezt követően megköszöntük Kiss Tiborné óvónőnek, hogy eljött.

Újházi Zsolt polgármester: Ez a három óvónős felállítás, ez egy vágyálom, amihez össze kell hoznunk a létszámot, feladat nélkül nincs munka, és ez az ő munkájuk is lesz, és igenis prést fogunk rájuk rakni, hogy ide egyre több gyerek járjon pár hónap múlva, és együtt kell dolgozniuk ezen. El lehet innen menni,

mert ha úgy dönt bármelyikük, hogy elmegy, én egy szóval nem fogom többet azt mondani, hogy maradjon bármelyikük. Én úgy érzem, hogy nem csak ezzel a beszélgetéssel tettünk meg mindent annak érdekében, hogy jó vége legyen, hanem hosszú évek óta ebbe tettünk időt, energiát, reményt. Én nem szeretnék csalódott ember lenni. Az óvoda a faluról szól, és biztos, hogy eljön majd az a határ, amikor azt mondjuk, hogy eddig és nem tovább, ha ennek nincs vége. Akkor viszont én azt is megígértem, hogy az 180 fokok fordulat lesz. Bebizonyítottuk, hogy három fővel is tudunk dolgozni. Bebizonyítottuk, hogy ki is fizetjük a munkabért. Bebizonyítottuk, hogy az óvodában is ki van fizetve a rezszi. Bebizonyítottuk mindent, akkor az a kérésünk, hogy mindenki igyekezzen emberként viselkedni. Nincs másról szó. Munkát várunk el, szakmai munkát, nem harcot. Szerintem ezt nagyon szépen elmondtuk, nem bántottunk meg senkit. Pusztán csak arra kérjük mind a három szakmai vezetőnket, hogy óvónőként viselkedjenek az óvoda épületén belül. A vezető óvónővel megbeszéljük, hogy mi lett a mi álláspontunk, és mit is várunk el.

2.) napirend Bejelentések, egyéb ügyek

Újházi Zsolt polgármester ismertette a képviselő-testülettel Virág Tibor Polgárőr Csoport vezető nemrég érkezett levelét.

Kelemen István alpolgármester pedig tájékoztatja a képviselő-testületet, hogy az ülés napján telefonon hívta meg őt, mint a község alpolgármesterét a Polgárőr Csoport vezetője a Kaskantyún két nap múlva tartandó térségi polgárőr ülésre.

Több napirend nem volt, Újházi Zsolt polgármester az ülést bezárta.

Kmft.

Újházi Zsolt
polgármester

Ugrainé Dr. Galántai Hilda
jegyző

Kaskantyú Község Önkormányzata Képviselő-testületének 8/2024. (VII. 31.) önkormányzati rendelete

a szociális ellátásokról szóló 13/2021. (XI. 17.) önkormányzati rendelet módosításáról

Kaskantyú Község Önkormányzatának Képviselő-testülete a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 10. § (1) bekezdésében, 25. § (3) bekezdés b) pontjában, 32. § (1) bekezdés b) pontjában és (3) bekezdésében, 45. § (1) bekezdés a) pontjában és (3) bekezdésében, 48. § (4) bekezdésében 62. § (2) bekezdésében, 92. § (1) bekezdés a) pontjában, 92. § (1) bekezdés a) pontjában és (2) bekezdésében, 132. § (4) bekezdés d) és g) pontjában kapott felhatalmazás alapján, Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény 13. § (1) bekezdés 8a. pontjában meghatározott feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

1. §

A szociális ellátásokról szóló 13/2021. (XI. 17.) önkormányzati rendelet 10. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A beiskolázási segély iránti kérelem minden év augusztus 26. napjától szeptember 30. napjáig nyújtható be. Az (1) bekezdés b) és c) pontjában meghatározott tanulók esetében a beiskolázási segély iránti kérelem mellé csatolni kell az oktatási intézmény igazolását a nappali oktatás munkarendje szerint fennálló tanulói vagy hallgatói jogviszonyról.”

2. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba.

Újházi Zsolt
polgármester

Ugrainé Dr. Galántai Hilda
jegyző

A rendelet kihirdetve: 2024. július 31.

A kihirdetés módja: önkormányzati hivatal hirdetőtábla

Ugrainé Dr. Galántai Hilda
jegyző

